

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any II.—TARRAGONA, 26 abril de 1914.—Núm. 40.

BIBLIOTECA PUBLICA
TARRAGONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

Una nota de "Le Journal"

Heu's aquí que una pila de diaris espanyols es mostren aquest dies indignadíssims contra el diari *Le Journal*, de París. Per què? Per una simple nota de tres o quatre ratlles, a propòsit de l'homenatge i subscripció que's fa per En Pérez Galdós.

Per ventura el periòdic parisenc ha ofès a l'autor dels "Episodios Nacionales"? Ha rebai-xat potser la seva valúia? Rés d'aixó. *Le Journal* s'ha limitat a dir que és una cosa dolorosa que a Espanya s'hagi de demanar caritat per un home com En Pérez Galdós, mentre els toreros es retirèn en plena joventut amb una fortuna que puja a mil·lions.

De segur que'ls nostres llegidors trobarán que la nota de *Le Journal* no diu més que una veritat, una trista veritat. No's comprén, doncs, la raó d'aquesta protesta que formula airadament la premsa espanyola i fins el setmanari que amb el títol de *L'Espagne* redacta a París el Sr. Gómez Carrillo.

La creixent afició als toros, la gloria plebeia i el profit monetari que alcancen els toreros, constitueix una vergonya per a Espanya. I quan els estrangers ho retreuen, als espanyols no'ls queda altre remei que abaixar el cap i callar. Si n'hi há que no senten la vergonya de la tauromaquia, pitjor per ells, puix demostren haver caigut en el gran extrem de l'abjecció, o sigui en l'inconsciència de la seva baixesa. Per aixó ve a augmentar encara la vergonya el fet de que protestin de les justíssimes censures de *Le Journal* certs periodistes de "tendido".

Mancomunitat de Catalunya

Per acord del Consell Permanent de la Mancomunitat Catalana, el seu president ha endreçat als Ajuntaments de Catalunya, el següent manifest:

"Al començar la Mancomunitat aqueixa tasca seva en que Catalunya té posades tantes esperances, és d'absoluta necessitat fixar, d'una manera autèntica i precisa, per dades i fets més que per via de generalitzacions verbalistes, la situació actual de la nostra terra en quant a serveis públics, a utilitatge col·lectiu de tota mena.

Som a un moment tant important de la vida catalana, prelude desitjat d'intenses activitats renovadores, que tenim tots plegats el dever de fer una informació ben completa, ben detallada sobre tot el nostre viure actual, tant per ésser base obligada de l'actuació administrativa de la Mancomunitat, com perquè pugui veure's en les etapes successives que és lo que sigui persistència d'estats de coses anteriors a la Mancomunitat i que és lo que constitueixi propiament la seva obra.

Determinada la condició actual de tots els nostres serveis de caràcter públic, apareixerán els defectes a rectificar, les obres a construir, les deficiències a completar o els buits a omplir; veurem lo que tenim i lo que'ns falta i sabrem tot l'esforç que'l nostre ideal de vida intensa ens reclama.

Conseqüent amb aqueix criteri, el Consell que tinc l'honor de presidir, ha acordat iniciar aquesta amplíssima informació pels instru-

ments de relació i comunicació: "carreteres, camins veinals, camins de ferradura, ponts, telegraf, telèfon, servei de correspondència i de transport"; dirigint-se a tots els municipis de Catalunya pregant los que abans del dia primer del vinent més de maig precisin el seu estat actual respecte dels serveis esmentats, i indiquin totes les millores des de les més petites i modestes fins a les més costoses i difícils que judiquin necessaries per deixar normalitzada la comunicació de cada Municipi amb els seus centres de relació econòmica i de relació oficial.

Barcelona 18 d'abril de 1914.—Per acord del Consell.—El President, E. Prat de la Riba."

Unió Catalanista

Aquests darrers dies, la Junta Permanent de l'Unió Catalanista ha celebrat varies reunions, per a determinar ben concretament el plan d'acció que's proposa desenrotllar fins al proper Consell General ordinari. Els acord definitius que ha prés són els següents:

Primer. Complir els acords del darrer Consell General extraordinari, de modificar els estatuts, nomenant a aital objecte una ponència composta dels senyors Martí i Julià, Ródergas i Casas Briz, per a que redacti el projecte d'estatuts que modificant els ara vigents, haurán de regir a l'Unió Catalanista. Tant bon punt la J. P. aprovi el projecte, aquest será remés a les entitats adherides i tot seguit es reunirá el Consell General extraordinari perquè deliberi i acordi respecte dels dits estatuts.

Segon. Celebrar el vinent més de setembre una Assemblea General de Delegats, que s'ocupará del següent tema:

Revisió i codificació dels acords de les Assamblees, incorporant-hi certes normes d'ètica política fins ara inconegudes a la nostra terra.

En Juntes successives, la J. P. prepararà tot lo pertanyent a aquesta Assemblea.

Tercer. Reorganització de les forces que l'Unió Catalanista té a Barcelona, contant ja amb les entitats existents i amb les que s'organitzen a iniciativa de nombrosos catalanistes que s'han posat incondicionalment a disposició de l'Unió.

Quart. Encomanar al President per a que en nom de l'Unió realitzi una forta campanya de propaganda, per a fer saber arreu de Catalunya, els nous propòsits de l'Unió, intervinent a la lluita electoral per a tenir representació en els municipis i a la Mancomunitat Catalana.

L'Assamblea dels aucells

Treball llegit pel seu autor en la Solemne Sessió celebrada el dia 15 d'Abri! d'enguany, en el Saló de sessions del Excelentíssim Ajuntament de Tarragona, en ocasió d'una festa organitzada per la «Associació Protectora dels animals i de les plantes de Catalunya».

Els núvols

Els habitants d'una terra inconeguda, contemplaren, ulls oberts i espantadissos, un matí primaveral, en l'hora de l'esbadellament de les flors, quan el sol envia el seu bes d'or i

porpra, com uns núvols estranys, núvols mai vistos, núvols de tots colors, creuaven l'espai anant d'un costat a l'altre, llençant una dolça remor musical que arribava a baix tèbia, pero fraganciosa, i amb un regust de cosa bella que no podien capir pas.

Els núvols aquests se feien i's desfien pampelluguejant sonors.

Ara s'en veia un, grandíol, inmens, incomparable; després, com mal ferit per un llamp, se bádava a troços. A vegades, anaven drets, amunt, amunt, finses a perdres en la blavor infinita; devallaven més tard, lleugers, empaissant-se com si juguessin a correr, formant caprixotes i fantástiques visions.

De petites clapés que s'oviraven llunyanes, poc a poc se convertien en núvols gegantins, arribant més tard a formar-se'n un de tant groixut i extés que, com els vols de fletxes dels espartans podia tapar al sol.

Els pacífics y patriarcals habitants de la inconeguda terra no sortien del seu esblaiment, i cada h' d'ells hi deia la seva.

Els uns, sostenien que eran núvols i res més que núvols, que'l cantàre que s'oia, havia d'ésser efecte del vent mateix, per quan es sabut que si no canta, xiula de vegades. Uns altres, que eran mals esperits en dança. Altres, els mateixos dimonis de l'infern en excursió aèrea. Els més intellectuals pretenten estar enterats del fenomen, i deian, amb molt d'aplom, que aquells eran subjectes de l'astronomia, i finses que n'havien llegit alguna cosa als diaris. Les dones també s'hi mesclaren, i en van formar aviat judici. Al dir d'elles, alló era un càstic de Déu; una senyal del cel; un avis d'un nou començament de la fi del mon.

Poc a poc, finses els intellectuals, van convenir amb les dones que's tractava d'alguna cosa anormal i de mal flaire, i calfa per tant viurer previnguts.

Exèrcits d'aucells.—La Salzareda

Com si un corn hagués avisat l'hora, els núvols devallaren d'un plegat, formant una cascata de cançons que, poc a poc, s'oia més sonora i rítmica. Com el desmaiarse les neus, rans de terra en fina bellugadissa. Eran exèrcits innumbrables d'aucells de totes menes que venien de tots els indrets de l'univers. Eran els aucells assembleistas de la magna i portentosa Assemblea dels Aucells, la més magna i més portentosa de totes les celebrades, on s'havia de cantar a la Patria, l'Amor i la Bellesa com no ho saven fer els homes, malgrat els Poetes, malgrat els artistes. El lloc escullit per a l'Assamblea, no era altra que una extensa i espessíssima salzareda, amb un que altre pibet, i un roure milenari de gran copa i branques infinites.

Aquell roure que tot ell imposava respecte i veneració, fou el destinat per a setial des de on s'havien de dirigir els debats aucellístics. Aquell roure, de pas siga dit, venia a ésser el bressol sant dels aucells, la casa pairal, la glorieta dels nuvis, l'academia de cant, l'escola per als menuts; tot ell evocava recorts i emocions; tot ell respirava aire de cosa tradicional de familia; tot ell era estoig de fraganciosas i aromátiques tonades amb que l'havien acostumat els seus hostes.

Els assembleistes s'anaren distribuint per families per entre la salzareda, i com no capi-

guessin tots per les brancades, els més petits de la colla restaren al plà, tot ell guarnit d'una rica i esponjosa alfombra d'un verd encés, que la tardor s'encarrega de fer tornar esgrogueïda i somorta. A la dreta, un rierol d'aigües tranquïles i com mirall per la salzareda, serpentejava colls i montanyes. A l'esquerra, un enfillal de montanyes li feïan d'espatlla, guardant la aixis dels vents del nord i de les tramontanades hivernenques.

En aquest dia d'Assamblea, un cel-fet exprés pels aucells governava damunt la salzareda. Un sol de Maig, sol de morerïa, sol d'enamorament, donava llum a l'explendorós quadro patètic, el més senzill i bell dels finses ara coneguts.

Pres les salutacions de consuetut, se decidí que formessin la taula presidencial; una Alosa, un Rufit, un Gafarró i una Aureneta, en representació de tota la família aucellística.

Fou proclamat President el Rossinyol, Rei dels Cantors, i a la primera refileda que aquest donà, refileda de salutació, comensà l'acte amb una aucellada de tant armòniques sonoritats, que vos diré, que les fulles dels arbres van quedar encantades i sense gosar bellugar-se; com ertes. Com si l'aire hagués deixat d'ésser, tot callà en aquell solemniat moment. El riu també parà de correr. Ningú volia profanar el cant dels aucells, aquell cant que era una Invocació a la Natura, o un Himne a la vida, el més vibrant i puríssim que s'hagi cantat.

Hauriau dit que era que'l cel s'havia obert de bat a bat i ofau assajar als serafins. Hauriau dit qu'eran els àngels prop l'orga de Santa Cecília cantant els psalms de David.

Hauriau dit potser, que era Orfeu amb els Argonautes a bord de l'Argo marxant a la conquesta del toixó d'or a la terra de la Colxida, o'ls trovadors de Provensa amb la Clemència Isaura al cap.

Eren els aucells cantant l'Aucellada, i la salzareda que, presa d'encantament i d'amor, cantava amb una dolçor de veu tal que ningú coneix encara. Era alguna cosa que'ls homes no sabrien imitar. Era el triomf de la música i la natura en dúo, immortalitzan-se un a l'altre.

El Trovador.—Discurs del Rossinyol

Un pobre Trovador que caminava sedent de Poesia s'escaigué passar prop la salzareda, i encongit davant el magne espectacle i corprés d'emoció, s'amagà darrera un pibet deixant caurer el llaut a terra, les cordes del qual son las úniques que podrien demà repetir-nos el cant del aucells, si rodant pel mon topéssim amb un tant excels poeta que li sapigués arrancar els misteris que va oír en éxtassis, i que, ara com ara, dormen dintre'l cos innanimat de la buida caixa de fusta, més plena per xó de maravelles que la de Pandora.

Acabat l'Himne sense petament de mans, puix l'inconegnt Trovador no l'atreuï a rompre aquell delectíssim cantar dels aucells, començà l'Assamblea. I parlà el Rossinyol, president, dient aixís:

Germans de patria: En nom de l'aucellística universal i de la família dels cantors a la que m'honro en pertanyer, vos dic a tots ¡Salud!

Benvinguts síau companys voladors a n'aquest recó de mon que es casa nostre, i vulga Deu que de l'Assamblea d'avui en naixi una ben forta unió que siga l'enveja dels homes.

Parleu tots quants en tingueu precissió, pero breument, perquè d'entre tants, molts son els qui tenen niu format i han de cumplir amb els sagrats deures de mares.

Respectem, docs, als infants.

Pláu-me endressar un pietós record als nostres germans assassinats per mans pecadores, i vos encomano per a ells una canço tots els dies.

Encara una altra cosa. Havent-nos enterat amb joia que hi ha pobles i associacions que e'ns defensen i protegeixen com es degut, cons-

ti en acta el nostre reconeixement i apreï més distinguit pels uns i per les altres.

Salut, germans aucellístics ¡Salut i Visca! cantar!

Una refileda general va donar assentiments a les paraules del Rossinyol.

BERNABÉ MARTÍ I BOFARULL.

(Seguirá.)

* * *

De Dependencia Mercantil

El passat diumenge van celebrar-se a Barcelona, amb tota esplendidesa, els solemnes actes i festes organitzats pel benemérit Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria, en commemoració del XI aniversari de la seva fundació, presa de possessió del nou hostatge i inauguració oficial del Club de Mar, situat al moll, i que recentment adquiriren al "Real Club Marítim" d'aquella ciutat.

A dits actes hi anaren en representació del C. A. de D. del C. i de la I., de Tarragona, tal com deiem en nostre nombre passat, el President i Secretari, respectivament, En Manuel Figueras i En P. Olivella Ricomá i el Vis-president de la Secció Socors Mútuus, en Bernabé Martí i Bofarull, els qui foren rebuts amb verdares proves de deferencia i germanor a la vegada que atentament obsequiats pels companys barcelonins.

A les nou del matí, i com a començament dels festejos que's debíne celebrar, va fer-se un repartiment de bonos de pa i arroç als necessitats, al nou local.

Acabat el repartiment, el Concell Directiu del Centre i molts socis del mateix, es dirigiren al nou Club de Mar on s'uniren amb altres que allí hi havia, procedint-se amb tota solemnitat a içar el gallaret insignia del Club i a la botadura de la iola "Hel-lenic", lo que's realitzá amb molt d'entusiasme.

Després d'aixó ens dirigirem al vell hostatge del carrer Comtal, número 35, on hi havia aplegats els socis del Centre, éssent difícil donar un pas per cap de les sales del mateix, regnant-hi un entusiasme ben remarcable entre'ls que's disposaven a aconduir la bandera des del local vell, al comprat ultimament, acte que volíen fer d'una manera solemne, acompanyant dita insignia tots el socis en manifestació; pró unes ordres donades pel governador a última hora, privaren de realitzar-ho, puix solsament autoritzava a que anessin, com a máxim, una trentena de socis amb la bandera i debian passar pels carrers Comtal, Plaça Santa Agna, Cucurulla, Pi, Cardenal Casañas i Rambles del Centre i Santa Mónica. Aixís se feu, pró fent constar a n'el delegat del governador pel president del Centre i en nom del mateix, la seva més enérgica protesta.

Abans de deixar el vell hostatge, el president del Centre, D. Josep Puig i Esteve, va dirigir la paraula als aplegats, donant los hi compte de les disposicions governatives, recomenant les complissin, i amb vera emoció va despedir-se d'aquella casa, on els dependents hi havien realitzat campanyes patriótiques i culturals i on tantes activitats hi teníen esmeresades. Al acabar el discurs esclatá una entusiasta ovació amb visques a Catalunya, al Centre i al seu president, mentres ressonaren, com a comiat a l'hostatge vell, els Segadors.

Després ens posárem en marxa pels carrers senyalats. A l'arribar la senyera al nou hostatge de la Rambla Santa Mónica, número 25, van haver-hi grans aplaudiments i van cantar-se els Segadors novament. El senyor Puig i Esteve, en nom del Concell Directiu, prengué possessió de la casa, i amb un eloqüent parlament se manifestá satisfet de la marxa próspera del Centre patentizada amb aquell acte, i recomaná a tots els socis que treballassin per l'engrandiment i millora del Centre i conservessin com a propis llurs interessos en bé de

la classe i en honra i gloria de Catalunya. El senyor Puig i Esteve fou molt aplaudit pel gran nombre de socis que omplenaven de gom a gom els salons.

Tot seguit la comissió de dames iniciadora de la sotscripció, feu entrega de la bandera catalana per a içarla als balcóns del nou casal del Centre, havent llegit el senyors Rosell, en nom de las dames catalanes, un patriótic misatge, que fou escoltat amb gust i aplaudíssim. El senyor Puig i Esteve pronunciá breus paraules d'agraïment per la delicada ofrena, que també van ésser aplaudides i acabá l'acte amb els Segadors. Tots els socis se traslladaren al mig de la Rambla per a aplaudir amb entusiasme el moment emocionant d'içarse la bandera al balcó del Centre, durant una llarga estona l'ovació.

Prop de l'una i mitja, va celebrar-se al restaurant "Miramar" un dinar de 200 coberts, la presidencia del qual fou ocupada per la Comissió de dames, Junta del Centre, i'ls representants de les societats amigues i que eren els senyors Saló, Montaner, Romeu, Riera, Vila i Buxadera, de Sabadell; Quintana, de Terrassa; Guant, de Mataró; Muñoz, de la Dependencia Mercantil de Barcelona; Rodergas Calmet, de l'Unió Catalanista i'ls del Centre de nostre ciutat que ja hem dit al començar.

Regná durant la festa la germanor i l'alegria propia d'aitals casos i al destapar-se el xampany iniciá el brindís el senyor Puig i Esteve amb un parlament de mercés i seguidament parlá el senyor Saló, del Centre de Sabadell glosant el triomf de la voluntat respresentada pels dependents amb l'acte del dia, i acabá recomanant la constancia i l'estudi, que son les armes que'ls han fet triomfar.

El senyor Quintana, de Terrassa, va adherir se a la festa, i el senyor Figueras, de Tarragona, va dir que nostre Centre seguirá en tot lo possible les petjades del de Barcelona.

Seguíren després amb paragrafs eloqüents els senyors Guant, de Mataró; Muñoz, de la Dependencia Mercantil de Barcelona; Bas, que ponderá l'ofrena de les dames catalanes envers el Centre; Tous, Presas, Rodergas i Coroleu, glosant aquest darrer l'obra realitzada pel Centre de Dependents i tributant an aquests merescuts elogis. Tots els oradors foren molt aplaudits.

A l'acabament del banquet es dividíren els assistents, puix mentres els uns es dirigíren al nou hostatge a pendre hi café, els altres s'encaminaren al camp de Sports del Centre on, amb arreglo al programa, tingué lloc un partit de foot-ball entre'ls teams del Barcino del mateix Centre, jocs atléticos, curses a peu, salts, llançament de pessos i discos i altres provés en les que demostraren els companys barcelonins llur pericie en els sports.

I com a fi de festes a la nit es ballaren sardanes al nou hostatge, que's vegé animadíssim de gent jove.

Resultaren tots els actes i festes del Centre de Dependents, molt lluidíssims, regnant-hi un esperit de germanor i un sentiment patriótic dignes dels mes entusiásticos elogis i posant-se de relleu les simpaties que s'ha conquistat el Centre entre'ls barcelonins per l'obra cultural que ha vingut realitzant constantment, de lo que felicitem coralment als companys de classe de Barcelona.

P. O. R.

* * *

Notes d'art

Per tractar se de dos artistes tarragonins i distingits amics nostres, els Srs. En Francisco Carbó i En Josep Vázquez, reproduim amb molt gust els comentaris de la premsa barcelonina referents a l'Exposició de la qual fa pocs dies parlárem.

"De *El Poble Catalá*:

Exposició F. Carbó i J. Vázquez a la Sala Esteva.

Dos distingits artistes de Tarragona, En F. Carbó i En J. Vázquez, exposen una nombrosa col·lecció de teles a la Sala Esteva. Són semblants d'esperit i de procediment aquests artistes; però no vol dir això que no hi hagi diferències ben essencials entre les personalitats llurs. Així, En Vázquez es sense dubte, un pintor més fàcil i En Carbó, es un artista més profund. Les seves visions són lluminoses: canarien si en la seva reproducció s'atengués més a l'harmonia total que al nemi detallar.

Hi há incertituts i vacil·lacions encara, en l'obra d'aquests pintors, però no hi há cap dubte de que tant l'un com l'altre, tenen esperit d'artista i estan excel·lentment dotats.

De *La Veu de Catalunya*:

A la Sala Esteva: Pintures den F. Carbó i den J. Vázquez.

Aquests dos pintors tarragonins exposen a la Sala Esteva una serie de pintures honrada, abans que tot. No hi há trampes, i per aixó els defectes que hi han se veuen pel clar, i les qualitats són pures i més altes.

En Carbó excel·la en l'estudi de les natures mortes i té dos paisatges, que com el titulat "El Mas dels Arcs", están força bé.

En Vázquez és més fort que'l seu company en el paisatge, i els que numera amb l'1, 2 i 14, són excel·lents.

Es en conjunt aquesta exposició la bella mostra d'un esforç cap a la pura perfecció de l'imitació de la natura vers la qual van dos esperits senzills; dos artistes vers.

De *Las Noticias*:

Salón Esteva: Francisco Carbó y José Vázquez.

En la casa Esteva hacen su presentación dos jóvenes artistas tarraconenses, D. Francisco Carbó y D. José Vázquez, presentando también un número de obras que consideramos excesivo, pues algunas de ellas, lejos de mejorar el efecto del conjunto contribuyen a quitarle la importancia que indudablemente tienen.

Los dos artistas se dedican con predilección al paisaje y se desprende de sus obras una misma orientación y hasta casi una misma factura, coincidiendo también en los mismos temas en algunos de sus cuadros.

Inspirados en los luminosos y ricos motivos de su país, han trasladado al lienzo sus impresiones, sin preocuparse de otra cosa que del color, del que hacen verdadero alarde, acumulando notas sobre notas y obteniendo resultados notables en algunos cuadros que logran dar idea de fibración y luminosidad dentro de la manera impresionista, pero buscando el efecto de realismo que obtiene Courtenes por sobreposición de tonos y con cantidad considerable de color.

Claro que este procedimiento solo es aplicable al paisaje y en ciertos aspectos del mismo, y comprendiéndolo así nuestros artistas no salen de su jurisdicción en la que se encuentran a maravilla.

De D. Francisco Carbó, citaremos el *Pont del Diable*, visión luminosa de mucho efecto y en que la perspectiva aérea está mejor resuelta que en otros varios cuyas perspectivas de últimos términos adolecen de falta de aire.

El Mas dels Arcs es otro notable estudio de color así como *La mostra d'en Furó* verdadera joya de matices y *Torre dels Scipions*, valiente nota justa y vigorosa de las puestas de sol en el dilatado y pintoresco campo de Tarragona.

En los cuadros que titula *Natura morta* se aprecian las mismas cualidades de color, pero se nota más que en los paisajes, la falta de seguridad en el dibujo i en la perspectiva.

Del Sr. Vázquez resultan notables por las mismas cualidades *La pedrera*, cuyo primer término es de una gran verdad y realismo, *Montanyes del pont del Diable*, *Bosch de la Creueta* y *Paysatge del camp*, en todas las cuales brilla esa sinceridad y encanto especiales de las obras que se han producido siempre delante del natural, insistiendo con paciente devoción y llevándose algo como el perfume del terruño que comunica al espectador la sugestión de la realidad, arrancada aunque sea con tenazones.

También expone un *Bodegó* pintado con las mismas cualidades de color, pero descuidado en el dibujo, de la misma manera que en las obras de su compañero de exposición.

De todas maneras, las cualidades positivas de ambos pintores, superan a las de otros muchos que con más pretensiones cultivan el género impresionista, y siguiendo por este camino y estudiando más sólidamente el dibujo y la perspectiva, pueden llegar a resolver problemas de luz y de color de verdadera importancia dentro del género especial que constituye su predilecta afición."

No cal dir si'ns plau el triomf dels amics Carbó i Vázquez, el qual els encoratjará segurament a perseverar en el camí de l'art fins a conseguir el renom de que son mereixedors per la seva constancia, pel seu talent i pel seu amor a Tarragona i al seu camp, quals bellíssims paisatges van escampant per les més llunyanes terres.

Que sia enhorabona.

* * *

De l'Ajuntament

Fou la sessió del passat divendres dedicada especialment a actes de cultura.

A proposta del company Lloret s'ampliá fins a 25 col·leccions l'adquisició d'exemplars de l'edició popular de les obres de Mn. Jacinto Verdaguer, que serán repartits per les escoles públiques; s'acordá contribuir amb una quantitat a l'homenatge que's tributará a n'en Galdós, i's prengué en consideració'l prec del mateix company Lloret per a que l'Ajuntament cuidi d'organitzar a Tarragona l'exposició que els artistes tarragonins Srs. Carbó i Vázquez tenen oberta a Barcelona i de la qual ens ocupem en altre lloc del present número.

Hi hagué una petita *escaramuza* amb motiu de l'esmena presentada pel nostre amic senyor Caballé a la proposició dels *leaders* de l'ex-majoria referent al nomenament d'em pleats interins. Però'ls autors, que ja venien conformats per la *retallada* que de la mateixa proposició'ls feu la Comissió de Governació, s'avingueren no sens recança a l'esmena. Com si'ls fes por als ex-amos provocar una votació.

Segueix enfondint-se'l disgust entre uns i altres populars. L'article de *La Veu* de l'altre dia ha fet tant o més mal que les votacions passades. En Guasch i l'Albafull ja ho volien arreglar, ja; però En Ventosa ha posat la cosa impossible amb gran contentament de l'Alcalde i dels *graves* senyors de la conservaduría.

Noves

Hem rebut ins plau publicar la següent carta:

"Sr. Dr. de RENOVACIÓ.

Distingit senyor i company:

Agrairiem fés constar en el diari de la seva digna direcció que des d'avui, els firmants, que formen en sa totalitat la Redacció d'*El Poble Catalá*, abandonen aquest diari i deixen d'intervenir en ses tasques.

Com que tenim entés que la publicació de aquest periódic ha de seguir, els que fins ara n'hem sigut redactors no volem que es pugui suposar solidaritat o participació en les seves futures campanyes, i es per aixó que li supliquem se serveixi donar compte del fet.

Amb remerciaments per avançat, el saluden i se sotscriuen servidors i companys.

Claudi Ametlla, A. Rovira i Virgili, Marius Aguilar, R. Noguer i Comet, Pere Casals, Alexandre Plana, Prudenci Bertana, A. Serrano Victori, Andreu Nin, Agustí Pereña, J. Bertrán i Ballet i Delfi Sanmartín."

La Junta de l'Orfeo está organitzant un ápat en obsequi del seu activíssim President En Manuel Font, atenant-se a lo acordat en la darrera Junta general.

Aixís mateix está preparant un luxós present que testimoní al Sr. Font la gratitut que li sent l'Orfeo pel brillant éxit assolit en la excursió a Madrid en el mes d'Abril de l'any

1912, present que s'ha encarregat de confeccionar un notable jove artista i esforçat cantaire.

Hem sigut galanament obsequiats per la distingida escriptora tarragonina Na María Domenech de Cañellas, amb un exemplar de la seva novela "Reus" tot-justament sortida a llum, i editada per la Biblioteca "Joventud" de Barcelona.

Reconegudíssims per la fina distinció, prometém ocuparnos del llibre en una de les nostres vinents adicions.

L'Orfeo tarragoní está assajant amb gran activitat per si es dú a bon terme la projectada excursió a Lleida i Borjes Blanques en els dies de la vinenta Pasqua granada.

Els diputats a Corts per aquesta Circumscripció Srs. Nogués y Veciana están gestionant que l'Estat s'encarregui del pago dels havers del professorat de les Escoles Normals.

Ens ha produït terrible mal efecte un anunci de subasta manat insertar en el *Boletín Oficial* per deutes del Contingent provincial.

Sentim que l'esmentat anunci hagi arribat tard a les nostres mans, puix convé comentar-lo. Mentres arriba l'hora de fer-ho, que será en el número vinent, cridem l'atenció dels Diputats provincials respecte d'aquest assumpto, ja que, segons tenim entés, s'han de reunir un dia d'aquests.

Ha estat en aquesta ciutat el ferm propagandista del nacionalisme i socialisme D. Andreu Nin.

El nostre particular amic i company D. Teodor Llavería que acaba d'ésser nomenat Representant en aquesta ciutat de l'entitat barcelonina "Crédito i Fomento de Ahorros", ha tingut l'amabilitat, que li agraim, d'enviarnos un exemplar de la darrera Memoria publicada per la mateixa societat.

Ahir, a les set de la tarde, el distingit arqueòleg i particular amic nostre D. Vicent de Moragas, havia de donar una conferencia al "Patronato del Obrero", desenrotllant l'interessant tema "Els tapiços de la Catedral".

En el vinent número'n donarem compte.

SALÓ DE VENTES

AL DIA

Novitats per a senyora i nenes en Mercería. — Confeccions. — Pells. — Sombreros. — Bisutería, etc., etc.

Gran assortit en PERFUMERIA
Inmensa varietat en Brodats.

Se venen a pessés i a trosos.
Preu ficse. — Ventes al contat. — Sempre nou. —
Continuament renovació.

Rambla de San Joan, 40, pral., 1.^a

TARRAGONA

ALS AGRICULTORS

En la finca de D. Isidre Aymat, partida *Rodolat*, se venen els millors plançons de garrofer, classes **Valenciá i Pom negre**. Per encàrrecs dirigir-se a Pau Monguió, Rambla de Sant Carles, n.º 20, taverna.

IBARRA Y C. S. en C.-SEVILLA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida fixa del port de **Tarragona** per a Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz (admetent càrrega per a Ayamonte i Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcia, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasages i San Sebastián.—Servei ràpid eventual per a Galicia i Nord d'Espanya amb escales a Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao, empleant solsament **catorze dies** en el viatge.—S'expedeix coneixement directe per a Luarda i Sant Estèva Pravia amb trasbort al vapor **Luarca núm. 3** y per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa **Denain & d'Anzin**.
Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca.—Unic servei fíxo i setmanal per a Cette i Marsella tots els divendres.

PRÓCSIMES SORTIDES

PER A LA COSTA D'ESPANYA

Abril 30 "Cabo Corona"
Maig 7 "Cabo Toriñana"
" 14 "Cabo San Vicente"
" 21 "Cabo Santa Pola"
" " "Cabo

PER A CETTE I MARSELLA

Maig 2 "Cabo San Vicente"
" 8 "Cabo Santa Pola"
" 15 "Cabo San Antonio"
" 22 "Cabo Higuier"
" " "Cabo

Per a més informes, a son consignatari EN **MARIAN PERES**, carrer Real, 32.-Telefon 45

C.^a d Seguros Generales de Dusseldorf
Segurs de transports

La New-York, de New-York
Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de París
Companyia de segurs contra incendis.

L'Assicuratrice Italiana, de Milan
Companyia de segurs contra accidents.

La Continentale, de Mannheim
Segurs de transports.

Passeig de Colon, 11 i 12, Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA
Macià Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Societat de socors mutuels

TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscripta en el Govern Civil i en la Comisaria general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **Dr. Rabadà**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA Y CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts, electroterapia i analisis micro-químic d'orina i productes patològics.—Sero Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

Baix la direcció del Dr. Rabadà

Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7.—Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.—Per a'ls pobres, franca, dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal.—TARRAGONA

FRANCISCO POTAU

Calçat fet

i a la mida

Rambla de Sant Joan, 52

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany.

Escribanies, Plumes Stilogràfiques, pesa-cartes, copiadors, etc.

Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat.

Postals de totes menes i albums per a les meteixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Fabricació especial

de sabó de moltes classes
d'oli d'oliva i de coco

J. Monserrat

Gobernador Gonzalez, 16 i 18

MAGATZEM DE FERRETERIA FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes.—Objectes per a regalos.—Articles per a magatzems de vins i olis

Macià Mallol Bosch, Carrer de Sant Agusti, 9

FITER Enciclopedia moderna catalana.—Edició Gallach

Léxic Català.—Divulgació de termes tècnics, científics, d'arts i oficis.—Antecedents del ordre històric i geogràfic.—Observacions tecnològiques conexas ab els coneixements artístics, científics i literaris.—Biografies.

Obra que ha merescut grans elogis de un aplec de catalans il·lustres.

Cinc volums; presentació esmerada; planxes en relleu i or; obra genuinament catalana.—Venda a plassos (38 ptes.) i al comptat (35 ptes.)—Present de un moble simbòlic.

Diccionaris de totes les llengües: Català, Castellà, Espanyol-Francés i Francés-Espanyol, Anglès-Espanyol Espanyol-Anglès.—**Pal·las**, última paraula en aquesta mena de publicacions.—**Diccionar. de Laousse**.

Venda y subscripció de tota mena de diaris y revistes espanyoles y extrangeres: **Centre de Suscripcions de Jan Munté, Kioscos Rambla St. Joan y Rambla St. Carles**

MOSTELLE

(RAIMOST)

SUC DE RAIMS SENSE ALCOOL

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic.

Un exelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescència.

Se ven per tot arreu